

TER OVERDENKING.... _____ door O. Vossema _____

De blijde Genadeboodschap, raakt het ons nog, diep in ons hart?

Dat vroeg ik me af na het zien van een concert op TV voor een enorm groot publiek. De ten gehore gebrachte muziek was met zorg gekozen en klonk prachtig. Er waren ook wat camera's op het publiek gericht om hun reactie op het gehoorde vast te leggen.

Ik zag mensen, oud en jong, die ontroerd waren, en hier en daar werd een traan weggepinkt. Mensen keken elkaar aan in een kennelijk dierbare herinnering en gedachten gingen terug, want het hele concert was gebaseerd op herinneringen aan vroeger. Bij bepaalde muziek, die meegezongen kon worden, liepen de emoties op, vooral als het liedjes waren die bij de folklore van dat land hoorden. Mensen die elkaar vóór die tijd niet kenden, zongen hand in hand of arm in arm uit volle borst mee, soms rolden de tranen over de wangen. Ze ondergingen dit met ontroering en het raakte hen diep. Mooi om te zien en ik zag ook veel blijde gezichten en er werd ook veel gelachen. Mensen kusten elkaar als gevolg van die gezamenlijke ontroering. Zoiets brengt een prachtige verbroedering met zich mee. Samen genieten en meezingen brengt gezamenlijke blijdschap.

Ik vroeg me daarna af of gelovigen in deze tijd nog zo diep geraakt kunnen worden als de blijde boodschap van de Genade van Christus verkondigd wordt. Ook dit is vroeger gebeurd en opgeschreven. Ik zie steeds meer lege stoelen in de diensten. Doet het ons nog iets als we ons realiseren hoe kolossaal Gods liefde voor ons was en is? Kunnen we nog ontroerd worden bij het samen zingen van de prachtige liederen die er zijn en waarin we de Heere God danken voor Zijn liefde en genade? Wij hebben onvoorstelbaar veel gekregen en dat raakt mij nog steeds heel diep. Dan kan ik soms niet meer meezingen van ontroering, het gaat immers over leven en dood. Het grote verschil tussen dit concert en een dankdienst is wel, dat je na het concert weer buiten staat en alles plotseling weg is. Je kunt hooguit nog even nagenieten van melodietjes

die nog naklinken in je hoofd. Of je koopt er nog een CD van, maar dan ebt het langzaam weg.

Er is een groot onderscheid tussen dit concert en de Genadeboodschap, want Gods liefde en genade zijn 24 uur per dag en 7 dagen in de week actueel en beschikbaar.

Ook het volk Israël was diep geroerd, toen na de ballingschap voor het eerst weer uit Gods Woord voor gelezen werd. Nehemia 8:10b: "...heel het volk huilde namelijk toen ze de woorden van de wet hoorden". En zodra Ezra het Boek opende stond heel het volk op en zei: "Amen, Amen".

Wij hebben zelfs de mogelijkheid om thuis deze zaken, die van levensbelang zijn, nog eens even na te lezen om het gedetailleerd tot ons te nemen. Wij hebben een complete Bijbel boordevol genade, zover was het volk Israël toen nog niet. Dat is

dan mooi meegenomen als je om welke reden dan ook de gezamenlijke diensten niet meer kunt bezoeken. Dan moet je geestelijke gesproken voorraad hebben.

Dan kun je je ook verblijden als "...de kwade dagen komen en de jaren naderen waarvan u zeggen zult: Ik vind er geen vreugde in" (Pred. 12:1).

Gelovigen hebben wat dat betreft altijd een prachtig perspectief en levensdoel, ook al zit je in een midlife crisis of heb je een serieuze dip.

Het gaat bij gelovigen altijd de goeie kant op, want we zijn hemelburgers (Fil. 3:20) met een gouden toekomst. Ik wens u allemaal een prachtig en waardevol jaar toe waarbij alle neuzen dezelfde kant op wijzen. Welke kant? Naar boven, waar Christus is!

